

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

A mi örömnepünk.

**Pallavicini György örgróf diadala.
Mezőfi alkonya.**

A szegvári választókerületben csütörtökön, e hó 2-án ejtetett meg az országgyűlési képviselőválasztás. Lefolyásáról máshol adunk részletes közleményt. Itt csak röviden említjük meg, hogy leszavazott a két urnánál 1164 szavazó polgár.

Pallavicini György örgrófra adta szavazatát: Mindszentről 233, Csanyról 104, Tömörkényből 64, Szegvárról 29, Derekegyházáról 48, Mágocsról 55, Fábiánból 34, Teésről 2, Sövényházáról 29, összesen 630.

Mezőfi Vilmosra Mindszentről 132, Csanyról 15, Tömörkényből 45, Szegvárról 115, Mágocsról 1, Fábiánból 5, Teésről 14, összesen 327.

Dr. Horváth Zoltánra Mindszentről 11, Csanyról 54, Tömörkényből 27, Szegvárról 106, Fábiánból 5, Teésről 4, összesen 207.

Ezzel eldőlt a harc, amelyet négy év előtt 1906. április 30-án Mezőfi megvakult hívei provokáltak, amikor a havi vakságban szenvedettek a nép jótévői között Pallavicini Sándor örgróf nimbusát porba tiporták és Mezőfi pártolásával akaratlanul is elhitették a néppel — amit Mezőfi sötét céljai elérésére nyíltan hirdet, — hogy a Pallaviciniek a nép megrontói.

1906. május 6-diki számunkban az alábbiakat irtuk:

„Aki elhagyja magát, azt az Isten is elhagyja . . .

Si vis pacem, para bellum! Ha békét akarsz, ne félj a háborútól, mert egyedül a jól végződött háboru biztosítja a békét. Fel tehát az újabb küzdelemre! Fel, minden szabad polgár. Le kell rázni a rabszolgaság jármait s ha nem hallgatunk hamis prófétákra, ha egy táborban talál mindnyájunkat az újabb **kinálkozó ütközet**, biztosítva lehet mindenki a **fényes győzelemről**, a békéről, mely meghozza mindegyikünknek közös igaz Istenünk jobb kezéből a béke áldásait, mindnyájunk boldogulását . . .

Jaj annak, aki Mezőfiék tarisznyájára szorul . . .

Most pedig **egyesüljünk** újból a békés mindennapi munkában s kövessünk el mindent, **hogy azok a tényezők**, melyek eddig mindnyájunk javára működtek, ezen munkában **ezután se hagyjanak el**.

Béke velünk!“

Eddig szólt a mi írásunk.

A mögöttünk levő négy év hosszú, nagyon hosszú négy év volt. Népünk sok keserű csalódáson ment keresztül. Meggyőződött, hogy országos politikát csak olyant szabad követnie, amely nem a

szomszédos földesurak becsmérélséből tengeti gyatra életét.

Kis lapunk elfogadta a kihirdetett harcot. Segítségünkre jött a csalódottak nagy serege. Megtértek a kietlen és csalóka ábrándokból nagyon sokan. Négy év előtt Mezőfi 549 szavazatával szemben a negyvennyolcasokkal együtt voltunk 438-an, a csütörtöki ütközetnél **a negyvennyolcasok 207-et kitevő csapata nélkül 630-an állottunk szemben Mezőfinek 327-re leapadt csapatával**.

Egyesültünk a négy évi munkában; **felénk fordult** a hivatott **tényezők jóindulata, a fényes győzelmet sikerrel, figyelemreméltó akadály nélkül kivívtuk**.

A magyarok istene áldja meg haló poraikban is mellénk, élünkre állott nagyurainkat.

Ne szolgáljunk reá többé, ne adjunk okot, hogy ismét elhagyjanak. Ősmerjük el őket vezéreinknek.

Ne higyjünk a gonoszlelkű népámitóknak, hogy a grófok bennünket kiszípoloznak. A tények ellenkezőt bizonyítanak. Kerületünkben akiknek valamijük van, azt nagyobbára az uradalmaknál szerezték.

Egyesüljünk polgártársaink a további munkában is. Honoljon béke közöttünk s akkor élvezni fogjuk az isteni béke jóteknony áldásait.

Am ne csigázzuk föl vágyainkat, ne legyünk követelők. Megérik minden fának,

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ Az igazgatóság. ■

TÁRCA.

Apró mesék.

Írta: **Sas Ede.**

I. A hűség jutalma.

Kadosának, a hős leventének birtokait lasként elfoglalta az ellenség. Ugy, hogy utoljára is a bajnok dombon álló ősi kastélyba szorult. Azt védelmezte makacsul az ostrom ellen. Mint ahogy vitéz elei védték váraikat hajdanában. De mi volt az ősök küzdelme az övéhez képest? Azoknak csak a tatárral, törökkel kellett viaskodniok. De neki a takarékpénztárakkal, az ügyvédekkel, az uzsorásokkal és végrehajtókkal. Dzsingisz kán és Szolimán hadainál rettenetesebb néppel.

A fölmentő sereget pedig a szomszéd uradalomból várta a vitéz. S ez a fölmentő sereg egy szép asszony volt, akit még szebbé tett az, hogy boldogult férje ura rengeteg vagyont hagyott reá.

Érthető tehát, hogy Kadosa vitéz elővette mingen ékesszólását, hogy a segédsereget megindulásra bírja — az oltár felé.

Hiába!

— Sohasem dobom el az özvegyi fátlyólt — jelentette ki bánatos, lemondó mosolylyla, az észvesztőn szöke tünder. — Gyászolni fogom az uracsámát örökké . . .

Hősünk élkeseredetten tért haza. S elkeseredésében mi telhetett tőle? Olyasmire vetemedt, amit még nem tett meg egész életében. Bevonult a könyvtárába s elkezdett olvasni.

Schillernek, a nagy német poétának költeményei akadtak kezébe. S mélységes megindulással olvasta Toggenburg lovag érzékeny történetét, akinek imádottja fölvette a zárdaszüzek fátlyólt. S a lovag leült a zárdával szemben s ott ült napokig, hetekig, hónapokig, esztendő-kig. Torzon-borzon nőtt a haja, a szakállja összefonódott körülötte a folyondárral. S mikor a zárdaszüzek, azaz, hogy a zárdaagyszüek egy szép reggel kitekintett az ablakán, csak holttestet látott maga előtt! . . .

— Nagyszerű ötlet! — ütött homlokára a mi lovagunk.

S néhány nap múlva, mikor a bájos özvegy ablakán kitekintett, a szomszéd kastély tornácán ott látta ülni a leventét. Kitekintett délután, megint csak ott találta. Kitekintett másnap virradóra, szerelmese nem tágitott. Ott ült napokon, heteken, hónapokon át. Rémitő sokáig ült és ült. Ha szél fújt, ha zápor ömlött, ha zivatar csattogott, a gavallér ott ült és le nem vette tekintetét imádottja ablakairól egy percre sem.

Ennyi szerelemnek az özvegy utoljára nem birt ellenállani. Üzent a lovagnak, hogy üsse part — eldobja az özvegyi fátlyólt. Nem veszi lelkére hogy az ő imádója Toggenburg lovag sorsára jusson . . .

Hetedhét országra szólott a lakodatom. A nászéjszaka után pedig a friss menyecske kitért ablakát s összemosolygott a ragyogó tavaszi hajnallal. S ime — hirtelen ijedten kapta vissza a fejét.

Imádója, azaz hogy a férje ura ott ült a szomszéd kastély tornácán s mereven rászegezte a szemét.

a fáinknak is a gyümölcse. Ne akarjuk leszaggatni az éretlen gyümölcsöt. Mert nem lehet az tartós, megfönnyad mielőbb s nem lesz élvezhető. Az érett gyümölcs lehull magától is, minden erőltetés nélkül hull az ölünkbe.

Kívánjuk Isten áldását mindazokra, akik győzelmes csapatunknak a célhoz vezető utat megmutatták, akik győzelmünket megalapozták.

Maradjanak mellettünk ezután is, legyenek továbbra is hű munkatársaink, hogy a népjólét hajnalát mielőbb a mindeneket éltető fényes napsugár váltsa föl.

A szegvári választás.

A szegvári választókerület a folyó hó 2-án megtartott választás alkalmával országgyűlési képviselőjévé ögróf Pallavicini György párt-kivüli jelöltet 96 szavazattöbbséggel Mezőfi Vilmos szociálista és dr Horváth Zoltán Jushpártival szemben megválasztotta.

Az örömmek, a lelkesedésnek hangján irhatunk most a már lezajlott választásról.

Örömmünknek adunk kifejezést a fölött, hogy a szegvári választókerület attól a nyomasztó befolyástól, melylyel a népámitók egymás elleni gyűlöletre izgatták, megszabadult; lelkesedésünknek afölött, hogy képviselőjévé olyan kiváló férfiut választott a kerület, aki tudásával, tehetségével legjobban alkalmas arra, hogy ennek a speciális helyzetű választókerületnek érdekeit képviselhesse, kielégíthesse. A választókerület saját jól felfogott érdekében nem nyilatkozhatott meg másképp; politikai okokból nem szavazhatott az egyik s erkölcsi okokból nem szavazhatott a másik ellenjelöltre.

Felséges és lélekemelő volt a választás lefolyása, a választók higgadtsága, komolysága a várakozásoknak mindenben megfelelt.

Jelen volt tudósítónk nyomán az alábbi részletekben számolunk be a választás napjáról:

Gyülekezés Mindszenten.

A gyülekezés az előre történt megállapodás szerint eszközöltetett. Már hajnali 4 órakor a csanyiak a komphoz érkeztek s 5 órakor vonultak be 60 kocsival Goldner Ödön vendéglője elé. Alig hogy a csanyi választókat átszállították, megérkeztek a tömörkényiek, akiket az összekötött két komp gyorsan szállított át s a kitűzött időre szintén beértek a Zánthó-féle vendéglő elé.

A mindszenti tanyaiak is már reggel 5 órakor kezdtek gyülekezni a Keresztes Ferenc vendéglője előtt, ugyszintén a falubeli választók Bertók vendéglője előtt.

Visszanézett a szobába. Férje ura ott csücsült hálókabátban a reggeliző asztal mellett.

Káprázat játszik vele?

Baljósan csillogó szemmel intette oda a férjét:

— Nézzen ki csak az ablakon. Ki az ott?

Az új Toggenburg lövög oda pislantott s véghetetlen zavarodottsággal vakarta körül a feje bubját.

— Az ördög vigye el, elfelejtettem cnnen elvitetni azt a fabábut!

II. Kutya van a kertben.

Ez a történet példázat arról, hogy milyen okos, hűséges és ragaszkodó állat a kutya.

Uram bátyám vén ember volt. Meglátván azonban egy takaros özvegy menyecskét, eszébe jutott, hogy öreg ember nem vén ember. S újra bekötötte a piros pozsgás menyecske fejét.

De hajh! Házasságának már az elején arra a felfedezésre jutott, hogy az öreg ember, aki fiatal nőt vesz feleségül, csakugyan nem vén ember, hanem vén számár.

Uram bátyám emiatt igen elszontyorodva horgasztotta le az orrát.

Találkozott vele a nyalka segédjegyző s megkérdezte tőle:

— Min busulsz, bátyám?

Indulás Szegvárra.

Programm szerint 7 órakor kellett volna indulni a menetnek, de mert a szociálista választók Braun Eberhardt vezetése alatt ugyancsak 7 órakor gyűltek össze a piactéren s mint-hogy nem akarták a Pallavicini-választók őket visszaszorítani vagy az ő soraikba beengedni, várták, míg ezek a választók 11 kocsiikkal elindulnak.

Kevéssel 8 óra előtt indult el az első koci Keresztes Ferenc vendéglője elől. A menet gyönyörű látványt nyújtott. Annyi választót együtt a legvérmesebb reményeket tápláló kortések és vezetők sem mertek elképzelni. Nem kevesebb, mint 203 kocsival vonultak be a Pallavicini-választók. A szoroson egymás után haladó kocsik sora, élén Vigh Gyula és Bása József főrendezőkkel, már majdnem az usztatói majorig ért, mikor az utolsó koci a Zánthó-féle vendéglő elől megindulhatott. Tehát a kocsisor hossza négy kilométert meghaladt.

Megérkezés Szegvárra.

A szavazás már megkezdődött, mikor a Pallavicini-szavazók beérkeztek Szegvárra. A választási elnök által kijelölt helyen helyezkedtek el.

Meg kell említenünk, hogy a fölvonulás Szegvár piacterén éppen egy egész óráig tartott. Megdöbbenéssel olvasták végig ellenfeink a kocsik számát s a lehangoltság láthatólag azonnal erőt vett mindkét ellenpárton.

Vigh Gyula ugrott le elsőnek a kocsiról s tette meg rövid jelentését a tér közepén álló Károlyi Imre grófnak:

— Megérkeztem kétszáz kocsival, négyszáz választóval.

A csanyi és tömörkényi választók a Lusztig-féle vendéglőben, a mindszenti s a többi községbeliek a Móhr Sámuel vendéglőjébe jutottak.

Az ellenpártok is megcsinálták azonnal a kalkulásokat s megkezdődött a hajsza a visszamaradott választók után.

A bevonuláskor nem történt semmiféle incidens vagy rendezavarás. A Mezőfi-választók a Berkec-korcsmában, a Pallavicini-párt tanyája mellett helyezkedtek el. Köztük katonaság vont kordont.

A mágoctsiak bevonulása.

Reggel fél 9 órakor érkezett meg a mágoctsi, teési és fábiáni választók lelkes és impozáns csapata. Mintegy 100 kocsival jöttek. Ugy a mindszentiak, mint a mágoctsiak menetét a falu két szélén trombitás banda várta és vezette a falun keresztül.

Mezőfi megérkezik.

A 9 órás vonattal érkezett meg Mezőfi volt képviselő, aki a szoboszlói kudarc után Szegvárra a Szolnok felől jövő vonattal jött. A vonatnál Kovács Jenő szegvári pártelnök fo-

Felelte Máté bácsi a nyalka segédjegyzőnek, aki egyébként bizalmas jó pajtása volt:

— Hogyne busulnék, hogyne bánkódnám, mikor gonosz gyanu vert tanyát a szívemben. Barátom, kutya van a kertben!

— Nem lehet az, bátyám.

— De bizony aligha nem. Mikor én nyugalomra hajtom a fáradt, ősz fejemet, a feleségem kilopózik a tilosba!

— Ne mondd.

— De mondom. Már arra gondoltam, hogy elválok tőle. De mikor oly veszekedettül szerettem a hitszegő kigyót! Hát inkább azt cselekszem, hogy szerzek az udvaromba valami jó, ugató, harapós ebet, amelyik felugat, ha idegen jár a portámra, vagy a lába szárába akasztja a fogát, az ilyen-olyan adtának!

A nyalka segédjegyző lelkesülten nyújtott kezét Máté bácsinak:

— Nagyszerű ötlet. Gratulálok. Látod öregem, jó, hogy találkoztunk s elpanaszoltad a bajodat. Nekem most épen két kutya van. Az egyiket mindjárt oda ajándékozhatom neked.

— Igazán? No ez derék. Aztán ugató állat az a kutya?

— De még milyen ugató!

— Meg harapós is?

gadta s annak kocsiján jött be a párttanyára. Hívei mérsékelt lelkesedéssel fogadták. Fátólozott hangon, láthatólag rossz hangulatban fogadta az üdvözléseket. Majd azonnal hozzáfogtak a pártbeli szavazók urnák elé állításához.

Kezdődik a szavazás.

A szavazás sorrendje sorshuzás által döntött el. Az I. küldöttségénél a Horváth, a II-ik küldöttségénél a Mezőfi-pártiak kezdték a szavazást. Mindkét küldöttségénél a Pallavicini-pártiak voltak az utolsó szavazók.

A szavazatok arányáról már a választás napján óránként megjelenő rendkívüli kiadásainkban értesítettük községünk lakosságát s éppen ezért azoknak megismétlését most fölöslegesnek tartjuk.

Ilyen választás még a kerületben nem volt, ennyi szavazó még le nem szavazott.

Erős küzdelem volt a pártok között. Nagy erőfeszítéssel hozták fel az ellenpártok a szavazókat: de hiába! A Pallavicini-pártnak már déli 12 órakor megszerzett abszolút többségét utolérni nem bírták. Már délben el volt dőlve a kerület sorsa. Biztos volt a Pallavicini-párt győzelme.

Ilyen nagyfoku érdeklődés mellett sem folyt még le a szavazás Szegváron. Különösen Szentestől jöttek ki sokan, érdeklődni az eredmény iránt.

A rend fentartása.

A kerületből nagy számban összesereglett választók valóban dicséretreméltó rendben maradtak mindvégig. A rend fentartására egy század gyalogság jött Szegedről s egy szakasz csendőrség Szentestől. Beavatkozásra azonban nem volt szükség. A választók az elnökség által kijelölt helyről el nem távoztak s a másik táborhoz a kordon miatt hozzá nem férkőzhetek.

A rend fentartása körül dicséretes buzgalmat fejtett ki járásunk derék főszolgabírája, Tary István, aki fáradságot nem ismerve, folyton járt-kelt s a panaszokat nyomban elintézve, mindenkinek jogos igényét kielégítette. Tary István főszolgabírónak a rend fentartása körül kifejtett buzgalmaért és fájószáráért e helyütt is a legnagyobb elismeréssel adózunk és hiszszük, hogy az általa kiérdemelt elismerést illetékes helyen is meg fogja kapni.

Záróra kitűzése.

Délután 3 órakor tüzték ki a zárórat, miután már a Mezőfi- és Horváth-párti szavazók elfogytak, a Pallavicini-párti szavazókra pedig szükség nem volt.

Az eredmény akkor már kiszivárgott a választók közé s a Pallavicini-választók zászlók alatt tömegesen vonultak a régi megyeház elé, ahol a folytonos lelkesedés közepett éljeneztek

— De még milyen harapós. Valóságos fenévad.

— Az Isten is megáld érte, öcsém, ha nekem ajándékozod.

S megszorította a nyalka segédjegyző kezét melegen, hálásan, elragadtatva.

S e perctől fogva Máté bácsi nyugodtan aludt. Mert hiszen napközben eleget láthatta, hogy az ajándékba kapott becsületes szelindek milyen pokoli dühvel támad minden idegenre, aki a küszöbét átlépi. Bizonyos volt hát benne, hogy éjszaka is így cselekszik, ha valakit észre vesz a tilosban.

Azonban a kutya egyetlen egyszer sem verte föl Máté bácsit édes álmából. Amire az öreg ur ravaszán, elégedetten mosolygott:

— Ahá! — gondolta. — Ugy kell a csapodár asszonynak. Most már nem mer eljönni a gavallérja, mert tudja, hogy a derék Kárász fölugatna engem, őt pedig irgalmatlanul összemarcangolná!

És örömeiben a kezét dörzsölte.

Mi pedig látjuk ebből a történetből, hogy milyen okos, hűséges, ragaszkodó állat a kutya, amely mindig, még éjszakának idején is megismerte és a világért sem bántotta volna a segédjegyző urat, a régi gazdáját...

gróf Károlyi Imre mágocsi földesurat, dr. Cicatricis Lajos főispán és Vigh Gyula pártelnök urakat.

A képviselő érkezése.

Őrgróf Pallavicini György az usztatói majorban tartózkodott, ahova az eredményről folyton értesítést küldött a pártvezetőség. A mikor új képviselőnk a látóhatáron megjelent, szünni nem akaró, többször megújuló lelkes éljenzéssel fogadták a választók, zászlójukat pedig boldogan lengették szeretett képviselőjük felé.

Az eredmény kihirdetése.

Őrgróf Pallavicini György urat megérkezése után nyomban beszéd tartására kérték föl lelkesült választói, azonban a kérelemnek csak ártatlan mosolylyal felelt a jelölt.

Dr. Csörgő Károly vál. elnök 5 órakor hirdette ki az eredményt, amely szerint **a szegvári kerület 48 abszolút többséggel őrgróf Pallavicini Györgyöt választotta meg képviselőjének.** Az erről szóló megbízó-levelet szerencsekívánatai közt adta át a képviselőnek.

György őrgróf beszél.

A meghatottságtól mélyen átértett beszédében hálás szívvvel mondott közönetet új képviselőnk a választóknak, hogy bizalmukkal őt tisztelték meg. Igéri, hogy ezen bizalomnak megfelelni legfőbb feladatát képezi. Kéri, hogyha a választók közül bárkinek is jogos igénye, kérése van, forduljanak hozzá bizalommal, ő pártkülönbség nélkül szeretettel fog segíteni azokon, akik hozzá jönnek. A bizalmat mégegyszer megköszöni, a választókerületre pedig Isten áldását kéri.

Indulás hazafelé.

Amilyen rendben a felvonulás történt, épen olyan rendben történt az elvonulás is. Nyomban a beszéd elhangzása után kocsikra ültek a választók s illő rendben indultak hazafelé.

Emberföltött munkát végzett Vigh Gyula pártelnök, aki utolsónak maradt hátra, hogy minden szavazót kocsiira helyezzen s esetleg a szükséges kocsiokról intézkedjék. Némi fennakadást okozott az, hogy a kocsi egy része már nem győzte bevárni az eredmény kihirdetését s előre elindult. Azonban ennek dacára, mindenkinek jutott kocsija. Az utolsókat a saját kocsijára szedte föl.

Bankett Mindszentén.

Tekintettel arra, hogy a választás napján a nagy tömeg miatt a választók jelentékeny része rendes ebédhez jutni nem tudott, a pártvezetőség intézkedett, hogy a Mindszentén átvonuló csanyi és tömérkényi választók itt frissítőhöz, otthon pedig vacsorához jussanak. A mindszentiek részére vacsora volt rendelve a Zánthó-, Goldner-, Bertók- és Keresztes-féle vendéglőkben. A szegváriak az ottani Polgári Körben gyűltek össze s a mágocsiakkal és derekegyháziakkal, valamint a katonaság és csendőrség tisztjeivel együtt ülték meg a győzedelmi tort. Ide vitték magukkal a párttanyát fölösztatott Vigh Gyulát is.

Természetes, hogy felköszöntőkben sem volt hiány s mindenütt az első felköszöntőt

őrgróf Pallavicini György képviselőre mondták, akinek sok szerencsét kívántak megválasztásához.

Hogy a rendfentartó katonaság is kivegye részét a győzelemből, a pártvezetőség az ok részére is kiutalt két hordó sört.

Vigan fejeződött be tehát a három hónapra terjedő választási tusa s midőn mi is igaz szívvel csatlakozunk az örvendezőkhöz, lelkesedéssel iktatjuk ide e sorokat:

Éljen őrgróf Pallavicini György megválasztott követünk!

Ujdonságok.

— **Esküvő.** Gémes István polgártársunk kedves és szép leányát: Vilma kisasszonyt ma délután 5 órakor vezeti a mindszenti róm. kath. templomban oltár elé Lukács Mihály állomási előljáró. Tartós boldogságot és sok szerencsét kívánunk az ifju párnak!

— **A községi jegyzők szabadságának kérdése.** A községi jegyzők egyik régi sérelmének orvoslását és a községi közigazgatás eddig ugyszólván teljesen rendezetlen kérdésének megoldását célozza a belügyi közlöny legutóbbi számában a községi jegyzők szabadságának tárgyában közzétett belügyminiszteri rendelet. Törvényes intézkedés hiányában — mert sem a községi, sem egyéb törvény ezt a kérdést nem szabályozta s csak néhány vármegyének van ilyen tárgyú szabályrendelete — kétes volt az, hogy mennyi szabadságidőre van igénye a községi jegyzőnek, ki viseli a helyettesítés költségeit, ki adja meg a szabadságot, a képviselőtestület-e, ki a jegyzőt választja, vagy a jegyző közvetlen felettes hatósága, a főszolgabíró. A belügyminiszteri rendelet — annak fölemlítésével, hogy a törvény hiányát a gyakorlati élet esetről-esetre volt kénytelen pótolni s így egyékes eljárás ki nem fejlődhetett, törvényhozási szabályozásra egyelőre kilátás nem lehet, kormányhatósági rendezésről, az önkormányzati jogokra való tekintettel, nem lehet szó s így csak az az ut áll fenn, hogy a kérdést a törvényhatóságok oldják meg önkormányzati jogaik keretében, — szabályrendelettervezetet foglal magában, melynek tárgyalását és elfogadását a miniszter a törvényhatóságok figyelmébe ajánlja. A tervezet kimondja, hogy a jegyzőnek évente 4 heti, a rendszeresített állásra megválasztott segédjegyzőnek három heti szabadságra van igénye. A szabadságot a főszolgabíró adja meg és a helyettesítés iránt is ő gondoskodik; a szabadságot a jegyző a községképviselőtestületnek bejelenteni tartozik. Intézkedik a rendelet részletesen a helyettesítésről, annak költségeiről s a betegség okából történő szabadságolásról is. Amennyiben ezt a tervezetet a törvényhatóságok letárgyalják és elfogadják, a községi közigazgatásnak egy régen rendezésre váró kérdése nyerne megoldást. Független kérdés marad a jegyzők szolgálati pragmatikájának, nyugdíjának ügye. Ezek megoldása is már régen megoldásra vár.

— **Házasság.** Apró Balázs fiatal építőiparos tegnap kötött házasságot a mindszenti róm. kath. templomban Kádár Eszti kisass-

zonnyal, Kádár Lajos vásárhely-kutasi állami igazgató-tanító kedves nővérel.

— **Színház.** Szintársulatunk, melynek megérkezéséről már előző számunkban hírt adtunk, e hó 3-án mutatkozott be műpártoló közönségünknek a „Kedélyes paraszt“ című operettben. Az elragadó szép meséjű és szebbnél-szebb énekszámokkal gazdagon fűszerezett daljáték már kompozíciójánál fogva is olyan természetű, mely erős próbára teszi a szereplők tudását és készülttségét. És Lászlófi társulata kiválóan megfelelt ennek a próbának. Meglátszott az egész előadáson a nagy felkészültség, mely az összjáték elsőrendű fokmérője; az avatott kezekre való rendezés és — amit előbb kellett volna említenünk — a karmester dicséretes munkája. Bármennyire szeretnők is, lapunk kis tere nem engedi meg, hogy a bájos zenéjű darabot bonckés alá vegyük és a szereplők játékának részletes bírálatába fogjunk. Mindazonáltal örömmel jegyezzük föl, hogy Szentiványi Kálmán, legutóbbi ittléte óta nemcsak családban, de hangban, alakítóképeségben és tudásban egyaránt előnyösen gyarapodott. Eme kiválóságai folytán nagyvárosi színpadon is bátran megállná helyét. — Feleki Róza az ő eleven játékával, tisztán csengő, üde hangjával szintén kiérdemelte az elismerést, de a dicséretből juttatnunk kell Józsa Lászlónak, ennek a vérbeli színészembernek is, aki olyan hatalmas alakítást produkált a jószívű sváb paraszt személyesítésével, amelyhez fogható községünkben még nem láttunk. — Kmettyné Amália finoman iskolázott hangja és kedves játéka szintén hozzájárult az est sikeréhez. — Tegnap, szombaton „Luxenburg grófja“ került színre, szépszámu nézőközönség előtt. A Lehár-muzsika lágyan zsongó, mámoros dallamában volt alkalmunk gyönyörködni. Általában az előadás igen jó volt. A főbb szereplők: Szentiványi, L. Feleki Róza, Kmettyné Amália elsőrangú játékkal és gondosan betanult énekkel nagyban hozzájárultak az est sikeréhez, amit kissé lerontott Mészáros Dezső, kezdetben jó, de később fokozatosan fátyolozottabb hangja, mely az előadás vége felé már majdnem teljesen berekedt. Ezt azonban nem írjuk terhére, mert ily eshetőségek nagyvárosi színpadon is előfordulnak. A többi szereplők játékán is meglátszott a törekvés. Nagyobb vonásokban igyekeztünk kritikát mondani az eddigi két előadás fölött és bátran merjük ajánlani közönségünk fokozottabb pártfogásába Lászlófiék előadásait, melyek a mi igényeinket teljesen kielégítik. — **th.**

— **Az ideai termés.** A földmivelségi miniszter most teszi közzé a vetések május 25-iki állásáról szóló hivatalos jelentését. — Megállapítja a jelentés mindenek előtt, hogy az újabb kedvező változás az időjárásban remélni engedi, hogy az ország egyes vidékein, nevezetesen az Alföldön fellépett levélrozsda nem tesz nagyobb kárt, annál kevésbé, mert a megdőlt vetések már nagyrészt felállottak és mert az idén a száraz nagyon erőteljesek, tehát az újból való megerősödés és rendes fejlődés lehetséges. Az őszi általában nagyon szépen fejlődnek, úgy a buza mint a rozs magasszárú, az őszi árpa is gazdag, bár egyes területen üszög mutatkozik. — A búzavetésekről a vélemények vidékenként eltérők, de abban mindnyájan megegyeznek, hogy ha csak nagyobb baj nem éri őket, a remélt átlagot mindenütt elérik. A búzakaralások nagyok és még a várakozást is felülmulják. A rozs kalásza is szép nagy. A rozs már elvirágzott, a búza most van virágjában.

— **Fizessünk elő a „MINDSZENTI LAP“-ra,** melynek ára helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve negyedévenként csak egy korona.

Figyelem! Óvakodjunk a csalástól!

Tudomásomra jutott, hogy 15 év óta fennálló cégem nevével Mindszentén visszaélések történnek. Bőbeszédű utazók járják be a községet és üres ígéretésekkel, szabástaniással igyekeznek megrendeléseket gyűjteni és minden eszközt felhasználnak arra, hogy silány gyártmányú gépet jó áron eladjanak. Saját érdekében hívom fel a n. é. közönséget, hogy tartózkodjék az ily ügynököktől. Mindszentén szolidaritásáról és megbízhatóságáról közismert cégemre felhívom a közönség b. figyelmét. Hímezni és szabni egy itteni kiváló szakerő által minden árfelemelés nélkül tanítottak. Az általam szállított gépekért 10 évi jótállást vállalok. Eredeti gyári árak. Bejelentések megtehetőek Nagy Jenő urnál.

WELLISCH varrógép és kerékpár gyári főraktár, SZENTES.

Szemelvények.

Megtört remények.

Azt mondják, hogy Mezőfiék biztosra vették a szegvári mandátumot vezérüknek. Később biztosra vették a pótválasztás bekövetkezését, amelyből aztán az ismert terrorizmusuk segítségével győzelmesen kerültek volna ki. Még a választás előtti napon is teljes vala bizalmuk. Egy kicsit (?) azonban mégis meglepte a cucilista tábor a grófi párt impozáns megjelenése. Hogyne. Hiszen maga a Mindszent felől bevonult főcsapat már elég volt arra, hogy a hű számítás megcáfolja, a vérmes reményeket lelohaszsa. Ez a diadalmos csapat Mezőfi alkotmányát jelentette csupán. De még többet. Egy hamisfényű csillag letűnését és egy jobb jövő hajnalhasadását.

Ha a volna ott nem volna.

Mondják, hogy a Karthágó romjain busongó szociálistavezér szomorúan emlegette, hogyha őt megválasztották volna, hát két év múlva beteljesedett volna a kerület polgárainak minden vágya. T. i. két év alatt felosztotta volna közöttük a Pallavicini és Károlyi uradalmakat.

Az a jó, hogy a fák nem nőnek az égig. Így Mezőfit sem segítette az Isten annyira, hogy az uradalmakat feloszthassa. Pedig aligha nem kimerítte már valamelyik néhány ezer holdas sarkát saját magának is, milyen önzetlen fiu a Vilike. Ki mérte volna, ha a volna ott nem volna.

Csany és Tömörkény.

Érdekes volt a csanyiak és tömörkényiek versengése. Abban versenyeztek, hogy melyikük visbe több szavazót a Pallavicini-pártba. A nemes verseny pályadíját Csanytelek vitte el, mert 10 szavazattal hozott be többet, mint Tömörkény. De azért Tömörkényre sincs panasz, mert elég szépen kivágták a rezet.

Vigyázzunk a zászlóra!

A főlvonuláskor is, máskor is példás rend uralkodott a grófi párt táboraiban. Örömteljesen engedelmeskedtek a kapott rendeleteknek. Ugy látszott, a győzelem előérzete szállta meg valamennyit.

Hazavonulásuk közben Mindszentben áthaladva, fölálltak kocsijukban s ifjak, vének egymást átölelve, a zászlókat magasan lengetve, ujjongtak örömlükben.

Hát méltó is volt örömlük. Kilenc év óta most nyert először ismét pártunk.

Kedves magyarjaim, vigyázzunk most már e szép zászlóra, nehogy ismét avatatlan kezekbe kerüljön.

A vörös füzet.

Fületlen, farkatlan, tehát érthetetlen öndicsérettel, tájékoztatatlansággal teli piros borítékú röpiratával árasztotta el kerületünket az önjelöltek egyike. Alig lett megválasztva Pallavicini György ögróf, máris ajánlja magát a következő alkalomra jelöltnek egy nyugalomba vonult kántor. Bizonyára azt hiszi, hogy az országban kántor nélkül meg sem élhetnek. Pedig dehogyan is nem! Eddig is, ezután is!

Betegek a lusta gyermekek.

(A lustaság öröklött betegség. — Oka lehet a rendetlen táplálkozás. — Mi módon lehet a gyermeklustaságon segíteni.)

Közismertek azok a gyermekek, akik az iskolában nem képesek az előadásokra figyelni és otthon is szívesebben fogdoszák a szobában a legyeket, minthogy föladatukat elkészítsék. Azt is tudjuk, hogy a szülők ilyenkor szigorú büntetésekkel igyekeznek a gyermeket a könyvekhez kergetni. Pedig azok a tusta gyermekek, legnagyobb részükben ártatlanok és nem büntetéssel, hanem gyógyítással kellene rajtuk segíteni.

Laumanier dr. párisi orvos most egy hosszabb tanulmányt bocsátott ki, melyben szakszerűen foglalkozik a gyermeklustasággal és megállapította, hogy a lusta iskolásgyermekek legnagyobb része beteg, akiket, mint betegeket is kell kezelni. A szülők betegsége lehet első sorban az oka, hogy a gyermekek szelleme nem mozog kellőképpen. Huszonhét lusta gyermeknél a legnagyobb gonddal megállapította, hogy a gyermek szülői valamelyes betegségben szenvedtek. Leginkább az idegbetegség az, amelynek nyoma a gyermekek lustaságában nyilvánul

meg. Gyógyszere ennek a lustaságnak a gondos táplálkozás, sok mozgás a szabad levegőn. Ha ezt a kurát állandóan folytatja a gyermek, megszűnik a lustasága.

Sok esetben a gyermeklustaság oka a túlságos étkezés. Az a gyermek, aki sokat és gyorsan eszik, természetesen lustává válik. Az emésztési zavarok, melynek a túlságos táplálkozás folytán előállnak, hatnak a gyermek agyvelejére, aki, bármennyire akarja is, képtelen lustaságát lerázni magáról. Ennek a lustaságnak egyetlen gyógyszere, ha a gyermeket leszoktatjuk a túlságos étkezéstről.

Rendszerint lusták azok a gyermekek is, akik éjjel nyugtalanul alusznak és hortyognak. Megállapították, hogy ezek a gyermekek, beható orvosi kezelés után úgy testi, mint szellemi frissességüket visszanyerik.

Ezt a háromfajta gyermeklustaságot semmiféle szigorral megszüntetni nem lehet. Gyógykezeléssel azonban lehet is, kell is, mert a legtöbb ilyen gyermek nagy lelki fájdalmat áll ki amiatt, hogy lustaságát lerázni képtelen.

Apró komédiák.

Választás után.

Vége a jó világnak. Öt évig íhatunk megint a magunk pénzén. A képviselőválasztás napja elmúlt és sok viz folyik le a szöke Tiszán, míg ismét kezét szoríthatunk a főuri arisztokrácia valamelyik tagjával. Mert hiába, csak jó dolog az, amikor az illatos főuri bunda mellé teheti az ember a subáját.

A választás nem is volt olyan izgalmas, mint amilyennek képeltük. Csúpn egy alkotmányos fejbeverés zavarta meg a dicséretes buzgalommal fentartott példás rendet, pedig aki csak épkezláb ember, az mind ott volt Szegváron.

A Mindszentről jövő Pallavicini-párti választók bevonulása gyönyörű szép látványt nyújtott, de a Mezőfi-pártiak menete se maradt hátra, mert ott a szegvári menyecskék is felvonultak és elvörösözték jelöltek piros kötenyt és piros fejkendőket viseltek. Ugy viritottak ki a feketeasztos választók táblájából, akár a pipacs; de azt hiszem, Mezőfi gazda szívesebben látott volna a sok pipacs helyén is tiszta búzát, akarom mondani választót.

Bevonulás után hamarosan kezdetét vette a szavazás. Eleinte Mezőfi választói szavaztak szép rendben. Olykor-olykor néhány Justh-párti választó is leszavazott Horváth Zoltánra.

Nagy volt a lelkesedés a szociálista táborban, mikor táblát hordtak körül, amelyen az állt, hogy Mezőfi elvtárs gyönyörűen vezet. Dé felé azonban lohadt a lelkesedés tüze, mert a Mezőfi-párt ekkorra kiadta erejét és csak azzal vigasztalódott, hogy pótválasztás lesz Pallavicini ögróf és Mezőfi között. Délután pedig, mikor már bizonyosra vált a Pallavicini-párt győzelme siralomházzá változott át a vöröstollas tábor. A pipacs-kendős asszonyok körülvevtek bukott jelöltjüket és hangosan siratták, míg a másik táborban harsogott a rezesbanda és hazafias nótákat dalolt a képviselőjüket váró lelkesült választók serege.

A lelkesülés akkor volt legteljesebb, mikor a mandátumát átvette a szimpatikus, boldog és fiatal képviselő és megköszönte a beféje helyezett bizalmat, ígérte, hogy arra rá fog szolgálni.

Szegény szegvári polgártársaim, de rossz lehet néktek, ha az asszonyaitok valóra váltják azt a fenyegetésüket, hogy öt évig nem adnak a hazának katonát. De ne busuljatok nagyon. Ismerem én a női lélek természetrajzát és hiszem, hogy az asszonyok fele máris megvigasztalódott. A többi is hamarosan be fogja adni a derekát.

Tempi passati.

Element a képviselőnk. Magával vitte a mandátumát, választóinak bizalmát és a kifizetett számlákat.

Elementek a vendéglősök, hogy kipihenjék a választási fáradságukat. Ki Marienbádba ment, ki a Tátrába, de könnyű nekik, mert amíg mi csak reményekben gyarapodtunk, addig ők az eladott és el se adott italok árával lettek gazdagabbak.

Elementek a csendőrség megerősítésére a kivezényelt huszárok is, szomorodott leányszíveket és itt-ott dagadó reményeket hagyva hátra. (Hátha visszajönnek?)

Mi pedig ismét bezökkentünk a szürke hétköznapi élet kátyujába és 5 évig békülhetünk most politikai ellenfeleinkkel, hogy annak idején ujfönt farkasszemét nézhessünk velük, ha csak addig ők is hozzánk nem szegődnek. Istenem, de szép is volt ez a két hónap!

Dörgenos.

Csongrádvármegye tiszántuli járásának főszolgabírájától.

1560/1910. sz.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Szegvár** községben újonnan szervezett **községi második orvosi állásra** pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, akik ezen évi 1400 korona törzsfizetéssel és 5 szobából s megfelelő mellékhelyiségekből álló természetbeni lakással javadalmazott állást elnyerni szándékoznak, hogy az 1908. évi XXXVIII. t.-c. 7. §-ában körülírt képesítésüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **junius hó 25-ig** bezárólag nyújtsák be.

Később érkező, vagy kellőleg föl nem szerelt kérvényeket figyelmen kívül hagyok.

A szabályszerű illetményeken túl a községi orvos — adott viszonyaink mellett — legalább 1400 korona biztos évi mellékjövedelemre számíthat.

A választás megejtése iránt a pályázati kérvények beérkezése után fogok intézkedni.

Mindszent, 1910. május 28.

Tary
főszolgabíró.

Rézműves műhely Mindszentben!

A nagyérdemű közönség szives tudomására adom, hogy helyben, a **Szabadság-utca 196.** számú saját házamban (a gőzmalom mellett) teljesen új rézműves-műhelyt rendeztem be. Elvállalok a szakmám körébe vágó mindenféle munkákat, nevezetesen: mosó- és pálinka-üstök készítését, lakatos-munkákat, vízvezetékek és acetilgáz berendezéseket, villamos csengők fölszerelését, ugyancsak mindezek szakszerű és alapos javítását. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri **GRAZEMANN PÁL** rézműves.

Fagylaltot

és friss cukrászsüteményt

e hó 22-étől kezdve minden vasárnap — úgy mint tavaly az utcán, vörös kocsin fogok árusítani.

Lakodalmakra, vagy családi ünnepélyekre torták és sütemények nálam megrendelhetők.

Szives pártfogást kér

Suchán Ernő cukrász,
Szenteseről.

Eladó gépek.

Két darab keveset használt kerékpár minden elfogadható áron, továbbá 1 heredörzsölő gép 120 koronáért eladó

Hevesi Gábor gépműhelyében,
Mindszentben.

Az összes kerékpáralkatrészek nálam állandóan raktáron vannak és jutányos áron kaphatók.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulóul felvétetik. 2—3

— Hazai és francia gyártmányú szivarkahüvelyek, igen nagy választékban raktáron vannak és kaphatók Horváth papírárukereskedésben, Mindszentben. 100 drb „Magyar verseny“ szivarkahüvely csak 20 fillér.